

Vážená pani riaditeľka,

dovoľte mi poďakovať sa Vám za Vašu úžasnú publikáciu „Nadané dieťa“, ktorú som si nedávno zaobstarala zatiaľ síce ako požičanú z knižnice, ale určite si ju v najbližšej dobe zadovážim aj do svojej domácej knižnice. Je to veľmi praktický „pomocník“ vo výchove a o pochopení nadaného dieťaťa. Myslím, že sa stala mojím rodičovským „šlabikárom“ a postupne ju posúvam aj ostatným členom rodiny. Kniha sa mi veľmi dobre čítala, a čo je ešte hodnotnejšie, že obsahom mi poskytla detailný pohľad do duše môjho dieťaťa, ktorá nie je tak ľahko a vždy čitateľná, veď to iste viete zo svojich skúseností sama. Viem, že keď ju budem mať budem sa k nej vracieť.

Tiež mi dovoľte podeliť sa s Vami o moje postrehy a pocity, ktoré sa po prečítaní Vašej knihy u mňa otvorili a cítim potrebu poďakovať sa Vám.

Vaše skúsenosti a poznatky z knihy mi pomohli lepšie chápať, poznávať a orientovať sa v jeho osobnosti a dešifrovať jeho správanie, ktoré som nie vždy celkom dobre chápala. Spoznala som špecifiká v jeho vývine, ktoré som pred tým síce pozorovala a pristupovala k nim tak trochu intuitívne. Teraz mám v prístupe k Šimonko viac pochopenia, lásky, istoty, vedomostí o tom ako ísť na tú jeho „hlavičku“, aby som ju vhodne podporila a formovala a nie udupala. Nepochybne je to cesta náročná, ale o to viac si budem ceniť to, čo príde potom – úspechy, spokojnosť a radosť dieťaťa. Vďaka Vašej knihe som sa uistila, ako dôležité je neustále nájsť zdroj rodičovskej vytrvalosti a trpezlivosti vo výchove a komunikácii s nadaným dieťaťom. Aj ja sa snažím každý deň zlepšovať a prekonávať seba samu, a rásť spolu so Šimonkom a tešiť sa zo spoločných úspechov, ale aj prekonávať neúspechy, ktoré k životu a škole patria.

Čo si cením najviac, že sa mi kniha dostala do rúk je to, že mi Vaše rady a skúsenosti s nadanými deťmi pomôžu vyvarovať sa chýb v jeho výchove a zároveň mi pomáha formovať moje okolie, rodinu ako upraviť ich niektoré „zaručené a osvedčené výchovné metódy.“ Vaša publikácia „Nadané dieťa“ by mala byť povinným čítaním pre učiteľky MŠ, ktoré nie všetky majú o tejto oblasti detskej pedagogiky a psychológie dostatok poznatkov. My sami sme toho dôkazom. Je mi to teraz našťastie už smiešne (alebo skôr úbohé?), ale vtedy mi to padlo hrozne zle a niekoľko dní si spomínam mi bolo veľmi veľmi ťažko. Pani učiteľka v Šimonkovej prvej MŠ o **ňom v prvý deň** v škôlke povedala, že aké je to dieťa čudné, nervózne, jednoducho nekonformné pre „ich“ triedu. Jej nepriateľský a negatívny prístup k Šimonkovi jeho rovesníci v triede žiaľ cítili a kopírovali, bol neželaným článkom kolektívu a deti ho odmietali. Teraz viem, že on to cítil a tak sa uzaviera do seba a stával sa nervóznym, lebo sa cítil neprijatý a neoblúbený.

Vrcholom jej pedagogickej nevzdelanosti alebo „amatérskosti“ bolo, ako chladne sa k nemu predtým správala, ignorovala jeho pokusy o kontakt a negatívne ho hodnotila. Navrhovala mi, aby som ho zobrala k neurológovi a dala mu lieky na upokojenie!!! A to bola staršia pani zástupkyňa MŠ. Bola to pre nás „facka“, ktorú sme našťastie rýchlo dešifrovali a bol to Šimonkov zároveň posledný deň v tejto škôlke. Na naše šťastie! Škôlku sme hneď zmenili a čo bolo úžasné, pani riaditeľka v novej škôlke jeho jedinečnosť, nadanie a „inakosť“ v tom pozitívnom svetle u neho objavila čoskoro, a podporila ho aktivitami, ktoré ho bavili, naplňali a zodpovedali jeho nárokom. Ďakujem jej dodnes že mu umožnila osobnostne rásť a rešpektovala jeho potreby, a nás utvrdila v tom, že máme doma nadané dieťa. Pani

Helenka – to je tá skvelá pani riaditeľka MŠ je bola veľmi dlho jeho hviezdou MŠ. Dodnes sa k nej rád pritúli a porozpráva.

Aby som sa vrátila k Vám pani riaditeľka, som veľmi vďačná za to, že Škola pre mimoriadne nadané deti v Bratislave existuje vďaka Vám, že ste ju založili a vediete ju, takým spôsobom ako to nadané deti potrebujú. Som šťastná, že som sa rozhodla pre umiestnenie Šimona do vašej školy, a vidím na ňom, čo je najhlavnejšie, že je v škole spokojný, naplňa ho učenie a myslím, že škola splnila jeho očakávania. Som veľmi rada, že som sa v rozhodnutí dať ho na Vašu školu „nezlomila“ pod vplyvom okolia, ktoré pokladalo tento krok za zbytočný, komplikovaný a možno aj prehnaný. Ja som si to však nemyslela ani vtedy a ani dnes.

Je to síce pravda, že to mám logisticky komplikované rozniesť dve deti ráno na čas do školy a škôlky na rôzne miesta Bratislavy, ale viem že robím správnu vec – pre ich kvalitné vzdelanie. To je pre mňa najvyššie ocenenie.

Pani riaditeľka, prajem Vám ešte veľa síl a zariadenia pre naše deti, ktorým sa venujete nielen s rozumom, ale aj srdcom, na škole to cítiť každý deň.

Tiež vám želim dobrých pedagógov, ktorý Vám pomáhajú a nasledujú Vás prenášaním Vašich cenných skúseností do praxe, veľmi si ich cením.....a tiež veľa dobrých nápadov a veselých zážitkov s deťmi na krásnych akciách a podujatiach, ktoré pre ne pripravujete!!!!

P.s. Pani riaditeľka, gratulujem tiež ku krásnemu interview pre Madam Evu! Príjemné čítanie, plné lásky, pochopenia a oddanosti nadaným deťom.... a múdrosti o nich nielen pre nás rodičov, ktoré takéto deti majú, ale aj pre spoločnosť, ktorá o nich vie tak málo. Vďaka za povzbudivé slová a podporu!

Na záver dovoľte mi malú prosbu, keď si obstarám Vašu knižku mohla by som Vás poprosiť do tej knihy o Váš autogram?

Ďakujem veľmi pekne, ak mi vyhoviete.

S vďakou a úctou

Petra Ráczová

V Bratislave, dňa 22.10.2013